

ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Σημειώσεις εἰς τὸν δεύτερον κατ' Ἀντωνίου εἶτε Φιλίππικὸν σὺν τοῖς χρονικοῖς τοῦ Μ. Π. Κικέρωνος, πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Γυμνασίων ὑπὸ *Μάρκου Βιαγκέρη* Δ. Φ. καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βαρβακείῳ Γυμνασίου. Ἐκδότης Ἰωάννης Νοτάρης. Ἐν Ἀθήναις, βιβλιοπωλεῖον Ἰω. Νοτάρη, ὁδὸς Ἑρμοῦ 42, 1890. 16ον σ. 322. Τιμ. δρ. 3,50.

Μελέται ἐπὶ τοῦ μεταξοκώληκος καὶ ἐπὶ τῆς διατροφῆς καὶ τῶν ἀσθενειῶν αὐτοῦ ὑπὸ πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν ἔποψιν ὑπὸ *Σωκράτους Φιλιππίδου*, Κυθνίου. Ἀδείξ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας (ὑπ' ἀριθ. 1020, 29 Κιανούνη-σάν. 1305. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Γ. Κεφαλίδου (Ὀδὸς Πεμποτοπαζάρου, ἀρ. 1) 1890, 16ον σ. 320. Τιμ. Φρ. 8. Ἐκδότης Ἀδελφοὶ Κ. Σφύρα.

Κρηπὶς ἥτοι Νέα στοιχειώδης διδασκαλία τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς συνταχθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδάζοντων αὐτὴν κατὰ τὴν νέαν μέθοδον καὶ μετὰ προσθήκης συνοπτικῆς ἐξηγήσεως τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς τὸ δεύτερον ἐκδίδεται ὑπὸ *Δ. Ἰωάννου Ἡρωτοφύλιου*. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀδελφοὶ Κ. Σφύρα, βιβλιοπωλὶαι καὶ ἐκδότης Ζιντάν Χάν, ἀρ. 20. 1890, 8ον σ. 128. Τιμ. γρ. ἀργ. 15.

Ἐπίτομον ἐγχειρίδιον τῆς Χημείας κατὰ τὰς νεωτάτας θεωρίας τῆς ἐπιστήμης ταύτης μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ πινάκων μεταφρασθέν ἐκ τῆς ὀγδόης γερμανικῆς ἐκδόσεως ὑπὸ *B. A. Ρουσοπούλου*. **Ὁργανικὴ Χημεία**. Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμήδης» 1890. 8ον σ. 255. Τιμᾶται δρ. 5.

Ὁ κόμης Γκυλφορδ διατριβὴ ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 4 Δεκεμβρίου ἐν τῷ Παρνασσῷ ὑπὸ *Σίμον Κ. Μπαλάνου*. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 3 ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου 1890. 8ον σ. 16.

Δικηγόροι καὶ Δικηγορία, ἱστορικὴ ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος μελέτη ὑπὸ *Στέλλωρος Π. Ἰωαννίδου*, δικηγόρου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίδου 1890. 8ον σ. 75. Τιμᾶται δρ. 2.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ἥτοι ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἐβδομάδος καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Ὁρθρου, Δειτουργίας καὶ τῆς Δευτέρας Ἀναστάσεως, μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς θείας Μεταλήψεως ἐν τέλει.

Ἄπασαι πλήρεις.

Πρὸς χρῆσιν τῶν φιλακολούθων καὶ παντὸς ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Εὐρίσκεται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» καὶ τιμᾶται δεδεμένον δραχ. 3.

ΑἰΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ Π.Κ. Ἐνταῦθα. Ὁ ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς γάμος, ὁ ἄλλως λεγόμενος μοργανατικὸς (matrimonium ad morganicum) ἢ γάμος κατὰ τὸν σαλίκον νόμον (matrimonium ad legem salicam) κατὰ μὲν τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἱερότητα οὐδαμῶς διαφέρει τοῦ κοινοῦ γάμου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν διατυπώσεων καὶ ἱεροτελεστιῶν συνάπτεται, νόμιμος ὢν καὶ οὗτος· διαφέρει δ' ἐκείνου μόνον ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τῆς συζύγου καὶ τῶν ἐκ τοῦ τοιοῦτου γάμου γεννωμένων τέκνων. Ἐν τῷ ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς γάμῳ ἢ τε σύζυγος καὶ τὰ τέκνα οὔτε τῶν προνομίων τοῦ γένους τοῦ συζύγου μετέχουσιν, οὔτε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κληρονομοῦσιν ἐξ ἴσου μετὰ τῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ γάμου τέκνων. Ὁ θεμελιώ

οὔτος ἰσχύει ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος διατηρεῖται δὲ νῦν παρὰ τοῖς ἡγεμονικοῖς οἰκοῖς καὶ τοῖς οἰκοῖς τοῖς ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀριστοκρατίαν, ἐν Πρωσσίᾳ δὲ καὶ παρὰ πᾶσι καθόλου τοῖς εὐπατρίδαις καὶ τοῖς βασιλικοῖς συμβούλοις. Συνάπτεται δὲ ὁ ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς γάμος συνήθως μὲν μετ' ἀνδρὸς ἀνωτέρου γένους καὶ γυναικὸς κατωτέρου, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνηκόντων κοινωνικὴν τάξιν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ σκοπὸς τοῦ τοιοῦτου γάμου εἶναι νὰ μὴ ζημιωθῶσι τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνα ἢ νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἡ οἰκογενειακὴ κληρονομία δι' ἴσης διανομῆς αὐτῆς μεταξὺ πάντων τῶν τέκνων.

κ. Α. Π. Κέρκυραν. Ἐστάλησαν τὰ ζητηθέντα διὰ τοῦ κ. Γ. Κασδόνη.

κ. κ. Γ. Α. Βῶλον.— Αἰδес. Β. Μ. Α. Τῆνον— Δ. Μ. Σ. Κωνσταντῆν.— Π. Ν. Π. Πάτρας.— Ι. Τ. Φ. Κεφαλληνίαν.— Θ. Ι. Σμύρνην. Τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν.

κ. κ. Ν. Γ. Κ. Παζούς.— Ι. Βασ. Βῶλον.— Ζ. Π. Πύργον.— Δ. Μ. Κεττῆχ.— Π. Σ. Τ. Γαρα Μαντενί.— Ξ. Σ. Αἰγῖον.— Β. Γ. Β.— Σ. Κ. Πειραιᾶ.— Ἀδ. Σ. Κωνσταντινουπόλιν.— Ν. Π. Ἀργυστόλιον. Ἐλήφθη ἡ συνδρομὴ σας.

κ. Ν. Σ. Κύθηρα. Ἐστάλη τὸ ζητηθέν, ὅπερ βεβαίως ἀπωλέσθη ἐν τῷ ταχυδρομείῳ, διότι ἐντεύθεν ἀπεστάλησαν ἀνελλιπῶς τὰ φύλλα πρὸς ὑμᾶς.

Ἀκτινωτῆς. Βῶλον. Ἐπικρατεῖ μὲν παρ' ἡμῖν ὡς εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἡ συνήθεια πρῶτος ὁ ἀνὴρ νὰ χαιρετίζῃ, διότι τοῦτο θεωρεῖται ἐκδήλωσις σεβασμοῦ πρὸς τὸ ὄρατον φύλον. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ ἄλλως πράττουσιν· οὐδέποτε χαιρετίζει ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὲς χαιρετίζουσι πρῶτον ὑπὸ τῆς γυναικός, διότι νομίζουσιν ἀδιακρισίαν, ὅτι ἡμεῖς ἔκφρασιν σεβασμοῦ. Ἰσως, λέγουσι, γυνὴ τις δὲν θέλει νὰ ἔχῃ γνωριμίαν, ἢ δὲν θέλει νὰ δεῖξῃ ὅτι ἔχει τοιαύτην μεθ' ὀρισμένου ἀνδρὸς, ἐκδιάζεται δὲ πρὸς ἐπίδειξιν αὐτῆς χαιρετιζομένη πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, ἐνῷ ἄλλως ἀφίνεται ἐλευθέρως. Τοῦτο παρ' ἡμῖν δὲν δύναται νὰ καθιερωθῇ, ἀλλ' ὅτι ἔχει πλήρες δικαίωμα νὰ πράξῃ ὁ ἀνὴρ εἴνε νὰ μὴ χαιρετίζῃ γυναῖκα ἥτις κάμνει τάχα ὅτι δὲν τον βλέπει, ἐνῷ ἡ καλὴ ἀγωγή ἀπαιτεῖ καὶ ἂν δὲν χαιρετίζῃ πρώτη αὐτὴ νὰ δεῖκνῃ δι' ἐνὸς βλέμματος ὅτι ἀναμένει χαιρετισμόν. Ὡς πρὸς τὸν διὰ χειραφίας χαιρετισμόν εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀνὴρ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τείνῃ πρῶτος τὴν χεῖρα πρὸς γυναῖκα. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ καταργεῖ ἡ οἰκειότης.— Ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἐρώτησιν ἀπαντῶμεν ὅτι συνήθως ὁ λαὸς χαιρετίζει πρῶτος τὸν βασιλέα.

κ. Ι. Π. Ι. Βουγιουκ—Δαρέ. Αἱ ἐλπίδες σας εἶνε ἀπατηλαί, ὅπως πολλαὶ τῶν θνητῶν ἐλπίδες. Δὲν δύναμεθα δυστυχῶς νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν παραμυθίαν σας δημοσιεύοντες τοὺς στίχους σας. Ὁ Θεὸς ἄς σας παρηγορήσῃ.

Einer Griechin. Ἐνταῦθα. Ἀπολύτως δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, ἀλλὰ καθ' ὅσον γνωρίζομεν εὐκολώτερον εὐρίσκει τις Γερμανίδας καλῶς προφερούσας γαλλιστὶ ἢ Γαλλίδας καλῶς προφερούσας γερμανιστὶ.

Μαρίω. Ἐνταῦθα. Ἀν ἐγνώριζεν ἡ ταλαίπωρος φίλη σας ὅτι θά της ἐξεδίδετε τοιοῦτο διαβατήριον βεβαίως δὲν θὰ ἔφρουε, καὶ δὲν το δημοσιεύομεν διὰ καλὸν σας, διότι ἂν τὸ ἀναγνώσῃ εἶνε πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ γυρίσῃ ποτὲ ὀπίσω.

κ. Δ. Ι. Σ. Ἀκατάλληλον διὰ τὴν Ἑστίαν.

Κυρίω Ἀγκυθῶκη. Ἐνταῦθα. Ἡ παροιμία «ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ῥόδο» δυστυχῶς δὲν ἀλήθευσεν αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ οἱ στίχοι σας πηγαίνουν εἰς τὸ κἀνίστρον νὰ εὐρουν ἄλλους συντρόφους.